בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ראש חודש שבט תשס"ה (11 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום ראש חודש **שבט**: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

חודש שבט הוא החודש ה- 11 במניין החודשים **ליציאת מצרים** (המתחיל מניסן), ואילו הוא החודש ה- 5 למניין **בריאת העולם** (המתחיל מתשרי). ובמקרא, חודש שבט תמיד נקרא החודש ה- 11, ככתוב: "ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר [=11] חודש הוא חודש שבט...היה דבר ה' אל זכריה...לאמור" [זכריה א' 7] מזלו של החודש – **דלי**, על-שם הכתוב: "יזל מים מדליו וזרעו במים רבים" [במדבר כ"ד 7]. כיוון שבשבט כבר יצאו רוב גשמי השנה (הלוואי!) והבורות מלאים והמים שבבארות עולים, והדליים שואבים ממרומי הבור ולא מעומקו, וכשהם יוצאים מן הבור עדיין מימיהם נוטפים מדפנותיהם שמבחוץ.

באחד לחודש שבט, **דיבר משה לישראל את משנה התורה**, הוא ספר דברים: "בעבר הירדן, בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמור..." [דברים א',5]. שם הוכיחם על כל אשר מרו את פי ה' ב- 40 שנה שהיו במדבר, שם חזר ושנה להם הרבה מן המצוות שכבר נאמרו בהר סיני ובאהל מועד, וגם באר להם מצוות חדשות שעדיין לא נאמרו להם, וכן נתן להם את הברכות והקללות והכינם לבוא לרשת את ארץ כנען, ובירך אותם לפני מותו. 37 יום דיבר משה את כל הדברים האלה עם כל ישראל: באחד בשבט התחיל, וב-ז' באדר השלים. לכן אמרו חז"ל: משול אחד בשבט כיום מתן תורה. ב- 6 בסיון (חג השבועות) ניתנה תורה לישראל ואותו היום מסוגל לקבלת עול תורה ומצוות בכל שנה. **אף באחד בשבט נפתחים בלבות ישראל מעיינות חדשים של תורה** (אולי בדומה לזה שנפתחות ארובות השמיים בימים אלה לתת לנו את גשמי הברכה שאנו זוכים להם), כיוון שבו ביום ניתן לישראל משנה תורה, וכל הימים האלה שבין אחד בשבט ל-ז' באדר מסוגלים לזכות בהם לכח התחדשות בעסק התורה והמצווה. [ספר התודעה]

ראש חודש שבט מיוחד בהיותו **ראש השנה לאילן** כדברי בית שמאי, ובית הלל אומרים: בחמשה עשר בו [מסכת ראש השנה ב.]. לפי דברי הראשונים, הוקשו כל ראשי השנים (יש 4 במשך השנה) כאחד, ונחשבים ליום-טוב. ומובא בספרים שיום זה הוא כראש השנה, שמסוגל לתפילה על פירות האילן, ובכללן **"הפירות" של האדם**, אלו בניו ובני בניו שיעסקו בתורה ובמעשים טובים ויצליחו לגדול בטעם ובריח טוב. זמן זה שהטבע מתעורר לחיים, וכל מה שגלום באדמה ובאילנות פורץ החוצה, הוא **כעין לידה חדשה של הארץ**, וכן הגאולה משולה ללידה חדשה. וכך אמרו במדרש [תהלים מזמור קי"ד]: "דבר אחר, "בצאת ישראל ממצרים" - ראה מה כתיב: "או הניסה אלוקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי". אמר ר' אחא בשם ר' יונתן מהו, גוי מקרב גוי - כאדם שהוא שומט את העובר מתוך מעי הבהמה בזמנו, כך הוציא הקב"ה את ישראל ממצרים שנאמר, גוי מקרב גוי." ולכן זמן זה של פריחת האדמה משול לגאולת הארץ, שמוציאה מן ההעלם אל הגילוי את תנובתה, והוא גם מסמל את גאולת ישראל, כפי שנאמר: "כִּי הִנֵּה הַסְּתָיו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ: הַנְּצָנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ: הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ:" [שיר השירים פרק ב'] וכך אומר הגר"א

"ויהי החודש הזה ... תחילה וראש לפדיון נפשנו" [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחודש טוב לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', ראש חודש שבט תשס"ה (11 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שהטבע מעיד על סגולת הזמן, וכאשר הטבע מתעורר לחיים, זה מראה שגם בשמים מתעורר זמן המסוגל לגאולה. [http://yeshiva.org.il/midrash/shiur.asp?id=3086]